

[A. Lyngge.]

„Med hensyn til de vanskelige kommunikationsforhold i Grønland kan jeg måske lige her nævne, at der har været ført uforbindende forhandlinger om udvidet flyvetjeneste“.

Udtalelsen har aktualiseret det håb, der nu i de sidste år har været næret i Grønland om, at netop denne vigtige opgave skal tages op i nær fremtid til alvorlig overvejelse med henblik på forbedring af post- og passagerforbindelsen mellem Grønland og Danmark og de forskellige dele af Grønland indbyrdes.

Der er allerede nu megen flyvning over Grønland, således at det forlængst er blevet dagligdags at se flyvemaskiner over alle dele af landet. USA har i henhold til overenskomsten med Danmark forlængst anlagt flere store flyvepladser. Det skandinaviske flyveselskab SAS har nu en fast rute, der over den dansk-amerikanske flyvebase Søndre Strømfjord har forbindelse med den vestlige verdensdel. Derudover har den danske marines catalinamaskiner allerede haft en del opgaver at løse indenfor inspektions- og ekspeditionsflyvningerne. Endelig har danske videnskabsmænd i årevis — jeg tror siden 1934 — udført adskillige flyvninger over det ubeboede Østgrønland — og det uden at miste en eneste maskine.

Der er blot fra et grønlandsk synspunkt det triste ved det hele, at al denne allerede eksisterende flyvning over, til og fra Grønland foregår udenfor og udenom den i Grønland boende befolkning, uden at denne har videre gavn af det, når undtages befordring af håndværkere og patienter til og fra Grønland. Polarruten har vi ikke haft megen fornøjelse af udover ugentlige landinger med post nogle måneder sidste sommer.

Men hvis vi ser på forholdene i vore nabolande Canada, Island og Norge, ser vi, at flyvemaskinen nu er uundværlig dér som indenlandsk trafik- og forbindelsesmiddel og har været det i en række år. Vel kan man ikke sammenligne direkte, fordi der er betydelig større vanskeligheder i Grønland end i de nævnte lande, men på den anden side

må vi huske, at de store geografiske afstande mellem Danmark og landsdelen Grønland samt mellem de forskellige distrikter i Grønland indbyrdes gør det påkrævet, at man fra regeringens side alvorligt overvejer at inddrage flyvetrafikken i den grønlandske samfærdsel.

Det er — ikke mindst af hensyn til landsdelens videre udvikling både åndeligt og materielt og af hensyn til tilknytningen til det øvrige rige — nødvendigt, at forbindelsesvejene forbedres, så at vi i Grønland efterhånden bliver befriet for den geografiske isolation, for følelsen af at stå udenfor det hele med så godt som ingen forbindelse med andre rigsfæller.

Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede minister for Grønland, hvilke forhandlinger han har ført om etablering af flyvetjeneste i Grønland, eventuelt i forbindelse med hovedruten Kastrup—Søndre Strømfjord, og hvilke planer man har i ministeriet for Grønland i den henseende.

Ministeren for Grønland (Kjærboel): Under min rejse i Grønland i vinter har jeg fra mange sider mødt ønsket om en udvidelse af den danske flyvetjeneste deroppe.

Ønsket kom bl. a. fra de ledende mænd indenfor sundhedstjenesten, der særlig pegede på spørgsmålet om patienttransporter. Der er i de senere år gjort en meget stor indsats til forbedring af sundhedstjenesten i Grønland. Der er bygget moderne sygehuse og givet lægerne de mest moderne hjælpemidler i hænde; men naturen lægger os store hindringer i vejen for løsningen af problemet med at få patienterne ind på sygehusene. Her kunne en udvidet flyvetjeneste få meget stor betydning — ja, i visse tilfælde ville en hurtig indsats kunne afværge tab af menneskeliv.

Også andre presserende opgaver ville kunne løses ved hjælp af flyvemaskiner. Jeg tænker her på befordring af post og transport af livsvigtige ting til steder, som i visse perioder af året er afskåret fra besejling på grund af isforholdene.